

Методичний коментар до сюжетної картини

Сюжетна картина допомагає малятам розповісти про основні етапи створення одягу, здійснивши віртуальну мандрівку до ательє. Тож до цієї картини варто час від часу повертатися протягом тижня.

З чого починається створення одягу? Напевно, майстру (художнику-дизайнеру) треба уявити, що саме він хоче пошити. А для цього він або розпитує замовника — людину, яка просить пошити одяг, або фантазує сам. Зазвичай одяг шують кілька фахівців, і кожний з них має чітко уявляти, яким мусить бути результат. Для цього створюють **ескіз** — малюнок майбутнього одягу. Запропонуйте малятам роздивитися ескізи одягу.

- Чим вони відрізняються від картин? Від звичайних малюнків?
- Що на ескізах видно, а що ні?
- Якби ви створювали ескізи, то що малювали б детальніше? Чому?
- Чи варто показувати ескіз замовнику? Чому ви так вважаєте?
- Уявіть себе в ательє. Як ви розкажете майстру, що саме хочете пошити?

Запропонуйте малятам створити ескіз одягу на замовлення одного з учнів. Чи вдасться це з першого разу? У чому причина?

Ви помічали, що інколи, коли йдеш вулицею, виникає бажання мати річ, подібну до тієї, що на іншій людині? Так само цікаві зразки одягу можна побачити в **журналах мод**. Там є чудові фотографії дорослих і дітей у різному одязі — просто дивись і обирай фасон!

Далі треба зробити **викрійку** — шаблон майбутнього виробу, виконаний із паперу, кальки чи картону. Іноді достатньо однієї викрійки, щоб пошити одяг, але зазвичай їх треба декілька.

Запропонуйте малятам виконати завдання у [розмальовці "Як виглядають викрійки?"](#).

Викрійки використовують не тільки для пошиття одягу чи взуття: часто для виготовлення аплікації також потрібні шаблони.

- Пригадайте, коли ви їх використовували.
- Хто виготовляв шаблони? Скільки деталей можна зробити з одного шаблону?
- Чи завжди однакові деталі виходять з одного шаблону? Чим вони відрізняються?

Щоб правильно виготовити викрійку, спочатку треба зняти всі мірки з людини, яка потім носитиме одяг.

- Дізнайтеся, який інструмент для цього потрібний.
- Чому не можна взяти лінійку?
- Чи однакові мірки треба знімати для пошиття різного одягу? Поясніть свою відповідь.
- Які основні мірки потрібні, щоб пошити штани? Спідницю? Сорочку? Сукню?
- Як мірки залежать від обраної моделі одягу?
- Для чого ще потрібні мірки? (*Щоб купити правильну кількість тканини*).

Запропонуйте малятам зняти основні мірки з однокласників, щоб пошити штани, шорти, сорочку, пальто, спідницю, сукню. У чому буде відмінність?

- У кого найдовші (найкоротші) штани? Сукня? Спідниця?
- У кого найдовші рукава?

Усі викрійки готові — час **обирати тканину**. Запропонуйте малятам принести невеличкі клаптики тканини з дому.

- Чим вони відрізняються?
- З яких можна пошити літній одяг? З яких сукню з довгим рукавом? Сорочку на осінь? А з яких пальто? Куртку?
- Оберіть із малятами тканину для нарядного та повсякденного одягу. Чим вони відрізняються?

Дайте малятам відчуття себе **модельєрами**, виконавши аплікацію з використанням тканини (див. шаблони у [розмальовці "Одягаємо лялочок"](#)), — діти вигадують одяг для паперових лялочок, вибирають тканину, вирізають відповідні деталі та приклеюють.

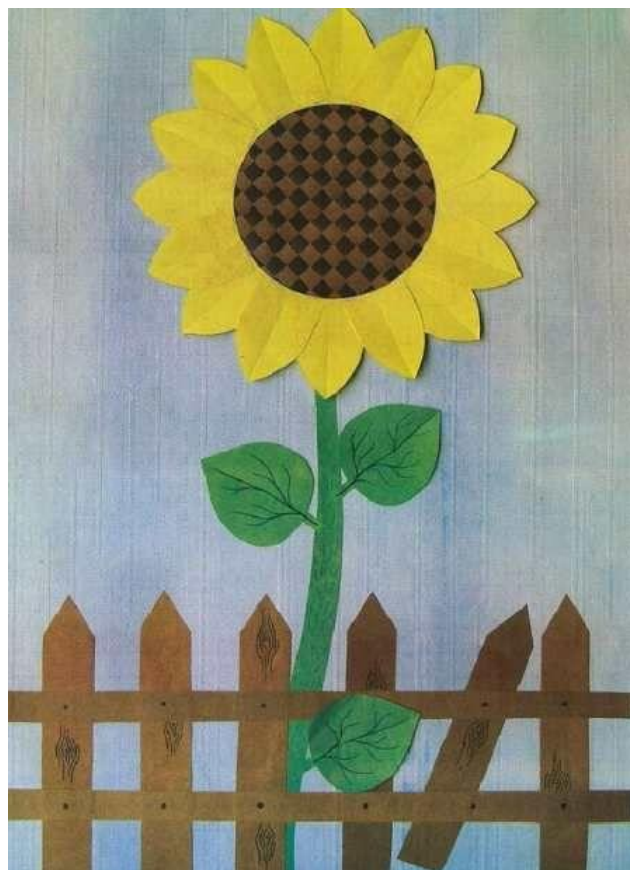
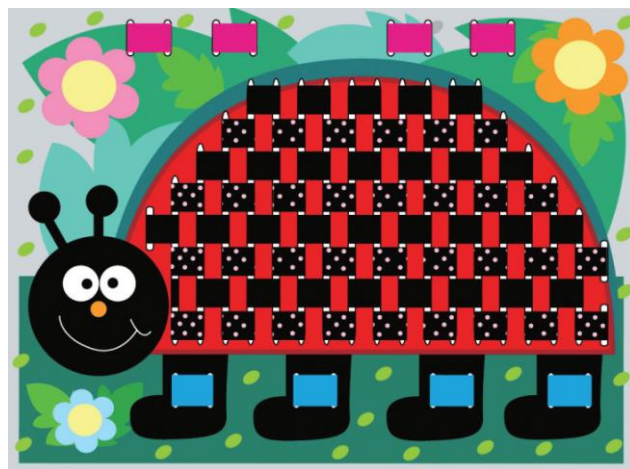
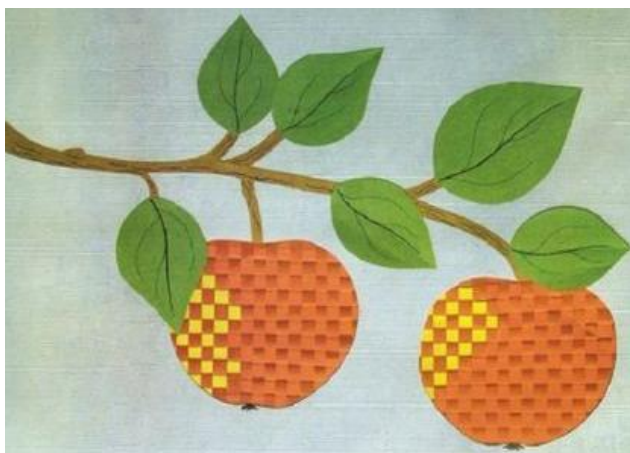

Діти часто запитують, що, з чого і як саме створюється. Тож дамо відповідь на одне з них. З чого і як створюють тканини? Дайте дітям лупу і запропонуйте роздивитися тканину.

- Що цікавого ви бачите?

Тканина складається з окремих переплетених ниток, які щільно прилягають одна до одної. Тонка тканина — нитки також тоненькі, тому їх складно побачити, товста — товсті нитки, тож і видно їх навіть без лупи.

Наочно показати дітям принцип переплетення ниток можна, [зробивши плетенку](#). Коли малята добре зрозуміють, як створюються такі вироби, варто трохи ускладнити завдання та водночас урізноманітнити — дивіться, яка виходить [плетена хвиля](#).

Закрійниця робить деталі з тканини, відповідно до викрійок. Поміркуйте з малятами, що саме вона має обов'язково врахувати.

- Які деталі виробів створюються за однаковими викрійками? (*Рукави, частинки штанів, кишені тощо*).

А ще закрійниця має розкласти деталі викрійки на тканині так, щоб усе помістилося, і щоб тканину зекономити. Можна змодельювати роботу закрійниці, вирізавши викрійки та розклавши їх на кольоровому папері, обвести простим олівцем ті деталі, що вже можна вирізати.

Закрійниця передає естафету **швачці** — саме вона зшиває всі деталі з тканини. І нарешті можна побачити, як виглядатиме виріб. Кілька примірок і одяг готовий. Що ще треба додати? Запропонуйте малятам роздивитися свій одяг. Про що ще ми не поговорили? Так, гудзики, різноманітні застібки, прикраси — все те, що додає одягу зручності й оригінальності. Навіщо потрібні гудзики?

- Роздивіться свій одяг та одяг однокласників. Які функції виконують гудзики? З чого вони зроблені? Що в них схоже, а чим вони відрізняються?

Запропонуйте дітям знайти вдома різні гудзики, роздивитися їх, класифікувати за різними ознаками. Так малятам буде легше збагнути, чому гудзики такі різні.

- Які гудзики до якого одягу краще підходять?
- Чим відрізняються гудзики на верхньому одязі від гудзиків на сукнях та сорочках?
- Як треба добирати гудзики, щоб вони гармонійно доповнювали одяг?
- Запропонуйте дітям взяти різні клаптики тканини, підібрати гудзики та пояснити свій вибір.

Здійснимо з малятами освітню подорож у давнину і дізнаємося, якими були гудзики тоді.

- Що цікавого ви помітили на фотографіях?
- Із чого гудзики робили в давнину? (*Напевно, з каменю, деревини, металу тощо*).
- Як ви вважаєте, які гудзики найдавніші?
- Які гудзики могли використовуватися як прикраса?

Люди не одразу навчилися робити гудзики — давні люди зав'язували вузлом кінці свого одягу або використовували спеціальні зав'язки, шнурівку і шпильки з шипів рослин, кістки та інші матеріали.

У давньому Єгипті вже використовувалися пряжки, давні родички гудзиків, або один шматок одягу просмикувався в отвір (це вже перші петельки), зроблений в іншому шматочку.

Найдавніші предмети, схожі на гудзики, знайшли в Індії, але вони використовувалися як прикраси, а не для застібання. Подібні предмети знайдені в Китаї, а також на територіях Давнього Риму і Давньої Греції.

Деякі гудзики мали правильні геометричні форми й отвори, щоб їх можна було прив'язати до одягу за допомогою нитки.

А от перші функціональні гудзики, які справді використовували для застібання одягу, знайдені на південному сході Туреччини. У Європі такі гудзики вперше з'явилися в Німеччині і швидко набули поширення.

Потім гудзики знову перетворилися на предмет розкоші, навіть з'явилися так звані ювелірні гудзики. Вишукані гудзики, зроблені із золота, срібла і слонової кістки свідчили про рівень багатства їхнього власника.

- Чи схожі давні гудзики на сучасні? Чим саме?

Цікаво, що з давніх часів моделі гудзиків залишилися незмінними — з двома чи чотирма дірочками чи на петельках. Найбільше змінився матеріал, з якого їх виготовляють.

- Запропонуйте малятам ще раз уважно роздивитися свій одяг. Чи в усіх є гудзики?
- Пригадайте, на якому одязі взагалі немає гудзиків.
- У якому одязі найчастіше ходять ваші батьки, інші родичі? Чи багато на ньому гудзиків? Як ви вважаєте, чому?
- Зараз гудзиків на одязі не так вже й багато. Що їх замінює? (*Липучки, блискавки, кнопки тощо*). Чим замітники кращі за гудзики?
- Як ви гадаєте, чи використовуватимуть люди гудзики в майбутньому? Чому?
- Якими стануть гудзики в далекому майбутньому?
- Що ще потрібно, аби пошитий одяг підкреслив нашу індивідуальність? (*Прикраси, фурнітура, вишивка, аплікація, різноманітні кишеньки тощо*).

- Чим прикрашений ваш одяг?
- Чи буде гарним одяг, якщо прикрас стане надто багато? Поясніть свою думку.
- Які додаткові прикраси на одязі можна використовувати? (Брошки, значки, наліпки тощо).